

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Ḳraḳo>

[Ḳenigsberg], [1858?]

הכונחל סכויטנא תליגמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381)

מגילת אנטיוכוס להנוכה.

ייד' כימי אנטיוכוס מלך יון מלך גדול וחזק הי' ותקיף בממשלתו
וכל המלכי' ישמעו לו: והוא כבש מדינות רבות ומלכים
חזקים והחריב טירותם והיכליהם שרף באש אנשיהם בבית
האסורים אסר: והוא בנה מדינה גדולה על חוף הים להיות
לו לבית מלכות ויקרא לה מדינת אנטוכיא על שמו: וגם
בנרים משנהו בנה מדינה לנגדה ויקרא לה בנרים על שמו
וכן שמוחן עד היום הזה: בשנת עשרים ושלוש שנים למלכו
היא שנת מאתים ושלוש עשרה שנים לבנין בית האלקים שם
פניו לעלות לירושלים: ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם כי יש
עם היהודים אשר בירושלים כינינו: לאלהינו אינם מקריבין ודתינו
אינם עושים ודתי המלך עוזבים לעשות דתם: וגם הם מוחלים
ליום שברון המלכים והשלטונים ואומרי' מתי ימלוך עלינו מלכנו
וגשלוט בים וביבשה וכל העולם יתחן בדינו: אין כבוד למלכות
להניח אלה על פני הארמה: עתה בואו ונעלה עליהם ונבטל
מהם הכרית אשר כרת להם אלקיהם שבת ראש חדש ומילה:
וייטב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו: באותה שעה קם
אנטיוכוס המלך וישלח את ניקנור משנהו בחיל גדול ועם רב
ויבא לעיר יהודא לירושלים: ויהרג בה הרג רב ויבן במה בבית
המקדש במקום אשר אמר אלקי ישראל לעבדיו הנביאים שם
אשכן שכינתי לעולם במקום ההוא שחטו את החזיר ויביאו את
דמו לעזרת הקודש: ובהיות זה כאשר שמע יוחנן בן מתתי'
כהן גדול כי זה המעשה נעשה נמלא קצף וחמה וזיו פניו נשתנה
ויועץ בלבו מה שיוכל לעשות על זה: ואז יוחנן בן מתתי' עשה
לו חרב שתי אמות ארכה וזרת אחת רחבה תחת בגדיו עטופה:
ויבא לירושלי' ויעמד בשער המלך ויקרא לשוערים ויאמר להם
אני יוחנן בן מתתי' באתי לבא לפני ניקנור: ואז באו השוערי'
והשומרים ויאמרו לו הכהן הגדול מהיהודים עומד בפתח ויען
ניקנור ויאמר להם בא יבוא: ואז יוחנן הוכא לפני ניקנור ויען
ניקנור ויאמר ליוחנן אתה הוא אחד מן המורדים אשר מרדו
במלך ואינם רוצים לשלום מלכותו: ויען יוחנן לפני ניקנור ויאמר
אדוני אני הוא עתה באתי לפניך אשר תרצה אעשה: ויען
ניקנור ויאמר ליוחנן אם כרצוני אתה עושה קח חזיר ושחטתו
על

על הכמה והלבש בגדי מלכות ותרכב על סוס המלך וכאחד
 מאוהבי המלך הדי': וכאשר שמע יוחנן השיבו דבר אדוני ירא
 אנכי מבני ישראל פן ישמעו כי עשיתי כן ויסקלוני באבנים:
 עתה יצא כל איש מלפניך פן יודיעום או ניקנור הוציא כל
 איש מלפניו: נשא יוחנן בן מתתי' עיניו לשמים ותיקן תפלתו
 לפני אלוקי ויאמר אלקי ואלקי אבותי אברהם יצחק ויעקב וכן
 אמר אל תתנני נא ביד הערל הזה כי אם יהרגני ילך וישתבח
 בבית חנון אלהיו ויאמר אלהי נתנו בידי: באותה שעה פסע
 עליו שלש פסיעות ויתקע החרב בלבו וישלך אותו חלל בעזרת
 הקדש לפני אלקי השמים: ענה יוחנן ויאמר אלהי לא תשים
 עלי חטא כי הרגתי בקדש עתה כן חתן את כל העמים אשר
 באו עמו להוציר ליהודה ולירושלים: אז יצא יוחנן בן מתתי'
 ביום הזה וילחם בעמים ויהרוג בהם הרג רב: מספר ההרוגים
 אשר הרג ביום ההוא שבע מאות אלף ושנים ושבעים אלף
 אשר היו הורגים אלה לאלה: בשונו בנה עמוד על שמו ויקרא
 לו מכב"י* ממית החוקים: ויהי כאשר שמע אנטיוכוס המלך כי
 נהרג ניקנור משנהו צר לו מאד וישלח להביא לו בנרים הרשע
 המטעה את עמו: ויען אנטיוכוס ויאמר לבנרים הלא ידעת
 אם לא שמעת אשר עשו לי בני ישראל הרגו חיילי ויבחו
 מחנותי ושרי: עתה על ממוניכם אחם בוטחים או בתיכם לכם
 הם בואו נעלה עליהם ונבטל מהם הברית אשר כרת להם
 אלקי השמים שבת ראש חדש ומילה: אז בנרים הרשע וכל
 מחנותיו בא לירושלים ויהרוג בהם הרג רב ויגזור בה גזרה
 גמורה על שבת ראש חדש ומילה: בהיות זה כאשר הי' דבר
 המלך נחפז מצאו איש אשר מל בנו הביאו האיש ואשתו
 ויחלו אותם כנגד הילד: וגם אשה אשר ילדה בן אחרי מות
 בעלה וחמל אותו לשמנת ימים ותעל על חומת ירושלים ובנה
 מהול בידה ותען ותאמר לך אומרים בנרים הרשע ברית אבותינו
 לא נבטל ממנו שבת ראש חדש ומילה ומבני בנינו לא יוסר:
 ותפל בנה לארץ ותפול אחריו וימותו שניהם כאחד ורכים מבני
 ישראל אשר היו עושים כן בימים ההם ולא שנו ברית אבותם:
 בוסן ההוא אמרו בני ישראל אלו לאלו בואו ונלך ונשבוח
 במערה פן נחלל את יום השבת וילשינו אותם לפני בנרים:
 אז בנרים הרשע שלח אנשים חלוצים ויבואו וישבו על פי
 המערה ויאמרו אליהם יהודים צאו אלינו ואכלו מלחמינו ושחו
 מיינינו ומעשינו תהיו עושים: ויענו בני ישראל ויאמרו אלה
 לאלה

לאלה ידו"ד זוכרים אנחנו אשר צונו על הר סיני ששת ימים
 העבוד ועשית כל מלאכת' וביום השביעי תשבות עתה טוב לנו
 אשר נמות במערה מאשר נחלל את יום השבת: בהיות זה
 כאשר לא יצאו אליהם הכיאו עצים וישרפו על פי המערה
 וימותו כאלף איש ואשה: אחרי כן יצאו בני מתת' יוחנן
 וארבעה אחיו וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב כי בטחו
 באלקי השמים: אז בנרים הרשע נכנס בספינה אחת וינס אל
 אנטיוכוס המלך ועמו אנשים פליטי חרב: ויען בנרים ויאמר
 לאנטיוכוס המלך אתה המלך שמת ציווי לבטל מן היהודים
 שבת ראש חדש ומילה מרמה גדולה ומרד בתוכה: אשר אם
 ילכו כל העמים והאומות והלשונות לא יוכלו לחמשה בני
 מתת' מאריות הם חוקים ומנשרים הם קלים ומדובים הם
 ממהרים: עתה המלך עצתי ייטב עליך ולא תלחם באנשים
 מעט כי אם תלחם בהם ותבוש בעיני כל המלכים: לכן כתוב
 ושלח ספרים בכל מדינות מלכותיך ויבואו שרי החיילות ולא
 ישאר מהם אחד וגם פילים מלובשים שריונים יהיו בהם: וייטב
 הדבר בעיני אנטיוכוס המלך וישלח ספרים בכל מדינות מלכותו
 ויבואו שרי עם ועם ומלכות ממלכות ופילים מלובשים שריונים
 עמהם באו: שנית קם בנרים הרשע ויבא לירושלים בקע בחומה
 וינתק המבוא וישבור במקדש שלש עשרה פרצות וגם מן
 האבנים שיבר עד אשר היו כעפר ויחשובו בלבו ויאמר הפעם
 הזאת לא יוכלו לי כי רב חילי ועוז ידי ואלקי השמים לא
 חשב כן: וכשמעו חמשה בני מתת' קמו ויבואו למצפה גלעד
 אשר ה' שם פליטה לבית ישראל בימי שמואל הנביא: צום
 גזרו וישבו על האפר לבקש רחמים מלפני אלקי השמים: אז
 נפל בלבם עצה טובה יהודא הבכור שמעון השני השלישי יוחנן
 הרביעי יונתן החמישי אלעזר: כרך אותם אביהם וכן אמר
 יהודה בני אודה ממך כיהודה בן יעקב אשר ה' נמשל כארי':
 שמעון בני אודה ממך כשמעון בן יעקב אשר הרג יושבי שכם:
 יוחנן בני אודה ממך כאבנר בן נר שר צבא ישראל: יונתן
 בני אודה ממך כיונתן בן שאול אשר הרג עם פלשתים:
 אלעזר בני אודה ממך כפנחס בן אלעזר אשר קנא לאלקינו
 והציל את בני ישראל: על זה יצאו חמשה בני מתת' ביום
 הזה וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב ויהרג מהם יהודה:
 כאותה שעה כאשר ראו בני מתת' כי נהרג יהודה: שבו
 ויבואו אל אביהם ויאמר להם למה שבתם: ויענו ויאמרו אשר
 נהרג

נהרג יהודה אחינו אשר ה' חשוב ככולנו: ויען מתתי אביהם
 ויאמר אליהם אני אצא עמכם ואלחם בעמים פן יאכרו בית
 ישראל ואתם נבהלחם על אחיכם: ויצא מתתי ביום ההוא
 עם בניו וילחמו בעמים: ואלקי השמים נתן כל גבורי העמים
 בידם ויהרגו בהם הרג רב כל אוחזי חרב וכל מושכי קשת
 שרי החיל והסגנים לא נותר בהם שריד וינוסו העמים למדינות
 הים: ואלעזר ה' מתעסק להטות הפילים ויטבע בפרש הפילים
 וכאשר שבו בקשוהו ואחר כן מצאוהו אשר טבע בפרש
 הפילים: וישמחו בני ישראל כי ניתנו בידם שונאיהם מהם
 שרפו באש ומהם דקרו בחרב ומהם תלו על העץ: ובגרים
 הרשע המטעה את עמו שרפו אותו בית ישראל באש: ואז
 אנטיוכוס המלך כאשר שמע אשר נהרגו בגרים הרשע וכל
 שרי החיל אשר עמו נכנס בספינה וינס למדינות הים כל
 מקום אשר ה' בא שמה מורדין בו וקוראין אותו הבורח:
 אחרי כן באו בני חשמונאי לבית המקדש ויבנו השערים
 הנשברים ויסגרו הפרצה ויטהרו את העזרה מן ההרוגים ומן
 הטומאות: ויבקשו שמן זית וזך להדליק המנורה ולא מצאו כי
 אם צלוחית אחת אשר הייתה חתומה בטבעת הכהן הגדול
 וידעו כי ה' טהור: כשיעור הדלקת יום אחד ה' בה ואלקי
 השמים אשר שוכן שמו שם נתן בה ברכה והדליקו ממנה שמנה
 ימים: על כן קיימו בני חשמונאי קיום וחזקו איסר בני ישראל
 עמהם כאחד: לעשות שמנה ימים האלה ימי משחה ושמחה
 כימי מועדים הכתובים בתורה ולהדליק בהם נרות להודיע אשר
 עשה להם אלקי השמים ניצוחים: ובהם אין לספור ולא
 לגזור צום ותענית זולתי אשר יש עליו מלפני זה ויתפלל לפני
 אלקיו: אך חשמונאי ובניו ואחיהם לא גזרו בהם לכטל
 עבודת מלאכה ומן העת ההיא לא ה' שם למלכות יון:
 ויקבלו המלכות בני חשמונאי ובני בניהם מהעת הזאת ועד
 חרבן בית האלקים מאתים ושש שנים: על כן בני ישראל
 מהיום ההוא בכל גלותם שומרים הימים האלה ויקראו להם
 ימי משחה בעשרים וחמשה לחודש כסלו: ועד העולם לא
 יסורו מהם אשר היו בבית מקדשם הכהנים והלויים והכמיהם
 אשר קיימו עליהם ועל בני בניהם עד עולם: האל אשר
 עשה עמהם נס ופלא הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות ויקיים
 בנו מקרא שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:

סליק מגילת אנטיוכוס בס"ד.